

235. Ha nézem a kék eget

Ha né-zem a kék e-get, vi-rág-zó ré-te-ke-t, a sut-to-gó
er - dőt, le-ve-le - ke-t, ha né-zem a tó vi-zét,
hul-lá-mok szí-nét, a ma-gasban he-gy-te-tőt, minden oly
szép! A szív-em-ből há-la-dal uj-jong Fe-léd, ha-tal-mas
Is - te nem, csak Té - ged dí - csér. Meg-al-kot-tál min-dent,
di-cső a ter-ved, és ö-rök-ké ál - dott a Te ne - ved!

2. Ha nézem az életem, milyen volt régen:
Rút bűnökben jártam, kemény volt szívem,
De egy napon megtalált, Ő eljött hozzám,
Mert értem is meghalt a Golgotán.
A szívemből háladal ujjong Feléd,
Hatalmas Isten, csak Téged dicsér,
Meváltottál engem, mily szép az élet,
Én örökké áldom a Te neved!